

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Quaestiones quodlibetales

Johannes <Duns Scotus>

[Venedig], 14. Nov. 1481

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-306799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-306799)

fm Boc. 4. de sola. Ita q̄ lz ponamus
aliquē bñ fortunatū tñ ex hoc nihil no
uum ponimus in deo vt dictuz est. 7 sic
p3 ad rōnes.

Explicit feliciter.

Additiones.

Jo. 37. 4. c.

Ad solones istoruz obōz doctoz re
mittit se alibi. pōt tñ dici ad primuz ne
gando pñam. qz lz intellectus viatoris
possit ex suis nālibus cognoscere ibi eē
pfectissimam voluntatē. hoc tñ est p cō
ceptū impfectū. qz non ē incōueniēs per
ceptū impfectū cognosci aliqd eē pfect
tissimū sicut p̄ceptum finitū cognosci
tur aliquid eē infinitū. Et iō non sequi
tur q̄ per talē rōnem volūtatis quam
viator h3 ex lege cōi possit tanq̄ p me
dium euidēs a pōi cognoscere deo ines
se oipotentia. **A**d 2^m dicendū ē q̄ q̄lī
cū 3 sit d maior. minor videt neganda.
qz 7 si deus sit res simplicissima non tñ
ois ceptus quem nos hēmus de eo est
simplr simplex. 7 iō non o3 oēz ppōem
talem eē per se pprie. 7 tñ si eēt per se. n̄
tñ ex hoc eēt per se nota. **A**d 3^m dicen
dū q̄ cognitio methaphysici de deo ex
cedit cognitōem phyci. de deo tam extē
siue ppter multitudinem passionū vel
pprietatū cognitar. q̄ intēsiue ppi ma
iorem pfectōem 7 pfectiōē moduz cog
scendi. 7 p hoc ad formam argumētī di
catur pcedendo pñam 7 pñis ad
istū intellectū. q̄ methaphysic pōt ad al
tiorē cognitōem attingē q̄ eī^a cognit
tio. qz ad quā sufficit nālis vel phycus
attingere. nā in cognitōe qz est dare latī
tudine 7 excessum fm maius 7 min^o tā
intēsiue q̄ extēsiue. Et iō cum vterius i
feri. q̄ pōt attingere ad cognitōez ppter
quid. neganda est pñā: de demonstratō
ne quā rē.

*Jo. 37. c. 4. an illā p̄ticu
lam tex. Et p̄ idem ad 2^m.*

Ex^m h^o apparet in sensu. qñ. n. speci
es coloris videt sicut qñ radi^o trāsīt per

vitrū rubeū rubor apparet in pietē op
posito. 7 ille rubor ita vsus non ē ratō
vidēdi ruborem in vitro sub ppria rōe
sed tñmō diminute. vel forte nullo^o nī
si p collationē h^o ruboris ad illum tāq̄
sillis. qñ aut spēs sensibilis est rō sentien
di obm̄ sub ppria rōe sua. ipsa non ē p
cepta p sensum. sicut apparet māifeste i
visione recta vbi nihil videt in me^o iter
colorem 7 oculm. 7 tñ est ibi spēs coloris
multiplicata. Sed 3 lz hoc sit ibi: i vīsi
one tñ reflexa videt q̄ ipsa species vide
atur: qz hoc videt appet videri in specu
lo. 7 tñ in tali visionē reflexa spēs est rō
sentendi obm̄ in rōne sua. ppria qz ob
iectū videt sub ppria rōne visibilitatis
sue. q̄ a sili in pposito posset de^o videri
p mediū. q. speculatū 7 tñ sub rōne p
pria obiectiua. Sed hic dicendū q̄ Alla
cen. in perspectiua sua li^o. 4. c. 4. ex intē
tione determinat q̄ spēs nō est in specu
lo subiectiue 7 vt ibi terminās actuz vī
dendi. Et beniter ondi potest vnico ex
pimento: qz quod alicubi exis in se vīo
tur ab oculo exite in hoc situ. pōt etiā
videri ab ipso existente in alio situ dum
tñ mediū sit illuminatū. 7 nō sit opacū
interpositū. 7 sit ē debita distantia. sed
oculus qui in determinato situ exis vī
deret album in speculo alibi exis n̄ vī
deret. qz non sit visio ista nisi in illo pū
cto ad quē puenire pōt radius reflexus
qui semper ē in eadez superficie cū radio
incidēte 7 cuz ipso pstituit angulū eglē
illī āgulo q̄ intercepti in radiū incidēt
7 corpus sup qd incidit. P3 etiam ppo
sitū p hoc q̄ aliqua specula non sūt for
malr perspicua sicut in calibe polita et
argēto polito bñ videt aliqd color tāq̄
in speculo 7 tñ in istis nō recipit spēs co
loris qz non ē nata recipi nisi i pspicuo
tñmō: q̄ hic recipit in aere p̄p̄inquo ta
libus speculis sed vt ibi non pōt imina
re visionē. qñ ē recipit in speculo pspi
cuo vitreo adhuc ibi nō terminat visio
nisi ad aliquid opacū sup^m puta plūbū

vel aliud huiusmodi. dico q̄ in visione tali speculari spēs non est vīa sed tñ rō videndi obm̄ illud cui est spēs nō tamē p̄ lineā recta sed p̄ lineā reflexā. vnde obiectū quidē non est p̄ns oculo p̄ lineā recta sed reflexam cōcurrentē cuius recta in puncto vbi est concursus radij visualis cū catheco. Et p̄ idem ad scōm.

fo. 87. 2. b. añ illō de 2° p̄ncipali.

Nota q̄ vltra nālem bonitatē volūtatis que cōpetit sibi inq̄rtum ens q̄ etiā cōpetit cullibet enti positūo. fm̄ differētiā sue entitatis magis 7 minus p̄ter illam est triplex bonitas moralis fm̄ gradus se hñs. p̄ma dicitur bonitas ex genere que cōpetit volūtati ex hoc q̄ transit sup̄ obm̄ p̄ueniens actuī tali fm̄ dictamē reſte rōnis 7 non solū q̄ cōueniens actuī tali nālīter sicut sol visio. 7 hec est p̄ma bonitas moralis que īdo pōt dīci ex genere quia quasi m̄alis respectu omnis bonitatis posteris siue vlterioris in genere moris. naz actus transiens sup̄ obiectū p̄ueniens est. q. formabilis per quā cūq̄ aliā circūstantiā moralē 7 ita. q. potentiale non oīo sic extra genus mori sicut fuit ipse actus in genere nature sed in genere moris quia iam habet aliqd̄ d̄ illo genere puta obm̄ debitum actuī. 2° potest dīci bonitas virtuosā siue ex circūstantiā que cōpetit volūtati ex hoc q̄ ipsa elicit a voluntate cū omnib⁹ circūstantiis dictatis a recta rōne debere sibi p̄petere in eliciendo ipam. bonū. n. est ex causa ītegra fm̄ Dīo. 4. de di. no. 7 illud est. q. in sp̄e moris bonum quia iam habet omnes d̄fias morales p̄trahentes bonū ex genere. 3° bonitas potest dīci meritoria siue gratuita in acceptatione diuina in ordine ad premiū que p̄uenit actuī ex hoc q̄ p̄supposita duplici bonitate iaz dicta elicit conformiter p̄ncipio merendi quod est gr̄a vel charitas. Ex^m p̄mi dare elemosynā. Ex^m scōi dare elemosynā pauperi qui eget 7 in loco quo pōt sibi cōpetere propter amorē dei. Ex

emplū tertij illud opus facere nō tantū ex inclināone nālī sicut potuit fieri in statu innocentie 7 forte posset modo fieri a peccatore si adhuc peccator exñs et non penitens ex pietate nālī moueretur ad p̄ximū: sed tantū ex charitate ex q̄ faciens est amicus dei inq̄rtum respicit opera eius hec tripliciter bonitas est ordinata ita q̄ p̄ma p̄supponit 2°. 2° 3° 7 nō ecōuerso huic triplici bonitati cor̄respondet triplex malicia. p̄ma siquidem est malicia ex genere quādo. s. actus qui tantū habet bonitatez nature ex primo ex quo debet p̄stitui in genere moris habet maliciā quia transit super obiectum discōueniens puta si odire transit super deū. 2^a autē malicia est ex aliqua circūstantiā deo: ordināte actuī licet habet obiectum conueniens. 3^a demeritoria. De 2° p̄ncipali.

1. **U**trū in diuinis essentialia sint imeditioza ipsi eētie diue vī notōalia. i.
2. **U**trū in deo possunt esse plures p̄dictioes eiusdem rōis. .6.
3. **U**trū ista possint simul stare q̄ relatio ut p̄pata ad op^m sit res 7 ut p̄pata ad essentiā sit ratio tantū. .13.
4. **U**trū subtracta vel sepata siue circūscripta relatiōe origis possit manē p̄^a p̄ diuina p̄stituta 7 distincta. .17.
5. **U**trū relatio originis in diuinis sit formaliter infinita. .24.
6. **U**trū eōlitas i diuis sit r̄lo real. .28.
7. **U**trū deū esse oīpotentē possit rōe necessaria demonstrari. .34.
8. **U**trū filius siue v̄bū diuinū hēat aliq̄ calitatē p̄p̄riā resp̄cū creature. .42.
9. **U**trū deus possit facere angelū in formam. .47.
10. **U**trū de possit spēs q̄ sunt in cuba p̄uerrere in aliqd̄ p̄existens. .51.
11. **U**trū deus possit facere q̄ manēte corpore 7 loco eius corpus non habeat vbi in loco. .56.
12. **U**trū respectus rei create sit idem ad